

Interjú Horváth János tanárral

2012/2007 00:37 by admin

Horváth János tanár úr szakmai elmélet tanárom volt két évig. Órái általában a jókedv jegyében teltek el, sokat nevettünk. A mókázás mellett mindig szó esett a művészetekről, a festészetéről és a zenéről. Sokat mesélt fiatal koráról, a szobafestés szakmájáról, valamint hobbijairól. Arra gondoltam, megkérem, hogy ezeknek az élményeknek egy részét ossza meg az iskola többi tanulóival is.

- Úgy tudom, a tanár úr tatabányai. Hol élt szüleivel? - A hatos telepen, illetve Újvárosban. - Mesélne gyerekkoráról? Hogy került kapcsolatba a zenével? - Iskolatársaimmal jó barátok voltunk, sokukkal még ma is tartjuk a kapcsolatot. Tíz éves koromban felvételt nyertem a Bányász zenekarba, ahol a legcsodálatosabb ember, Magyar Józsi bácsi volt a karnagyom. Ez a lépésem egész életemre kihatott. - Zenészből lett szobafestés? Miért éppen ezt a szakmát választotta? Befolyásolta benne a családja? - A konzervatóriumba felvételiztem, de édesapám betegsége miatt finanszírozási problémák léptek fel, így eredeti tervem meghiúsult. Véletlen lettem szobafestés tanuló, ami az első időkben tanulmányi eredményemen is meglátszott. Majd egy nagy tudású templomfestés mester tanulója lettem, aki megtanította és megszerettette velem a szakmám. SZKT versenyen díjazott, majd az Ifjú Alkotó pályázaton első lettem, ahol nyereményként egy egyhónapos franciaországi tanulmányúton vehettem részt.

- Mikor lett tanár?

- A KOMÉP-nél dolgoztam, az iskolánál 1970-től. Eleinte mint oktató, majd tanulmányaim elvégzése után mint szaktanár. Az iskola egyik legrégebbi dolgozója vagyok – tulajdonképpen gyermekkorom óta kötődöm az intézményhez. - Mi a véleménye a fellneres szakképzésről és az itt megszerezhető tudásról? - Szerintem a szakképzésben az iskola funkciója meghatározó, de ez nem zárja ki az önképzést, az öntevékenységet. Mint közgazdásznak az a véleményem, hogy a tanuló befektetése a tanulás által megszerzett tudás és az öntevékeny gyakorlás. A piac törvényei kemények, és főleg a munkaerőpiacon meghatározó a konvertálható szaktudás. Ebben a témában nem lehet mellébeszélni, mert ez a valóság. - És a diákok? - Épp olyanok, mint a mi korunkban, csak más a trend. Nem igazán látom a legtöbb diáknál a kitűzött cél meghatározását. Hiányolom a kitartást és a szolidaritást. - Ön szerint mennyi tehetség kell ahhoz, hogy valaki szobafestés lehessen? - Kétfelé választanám ezt a kérdést. Vannak, akik szaktudásukkal tehetség nélkül a pillanatnyi helyzetnek tudnak megfelelni. Valamint olyanok, akiknek van tehetségük, és képesek a szakmában bizonyos mértékig alkotni is. - A tanár úr szabadidejében képeket fest és rajzol. Milyen témájú képeket készít, és ha van, melyik a kedvenc képe? - Minden képem az én gyermekem, témája a pillanatnyi hangulattól függ. Sajnos, csak addig érdekel egy kép, amíg elkészítem, az „utógondozást” más végzi. - Ezen kívül mivel tölti az idejét? - Rengeteg mindennel foglalkozom. Fotózom, majd a képeket számítógépes grafikával átalakítom. Az időm másik részét a szintetizátor tölti ki. Kedvenc zenekaraim közé tartozik a U2 és a Guns ‘n’ Roses, de amúgy minden zenét elviselek. Van két kutyám, két uszár és ne felejtsem el a családom. - Hol lakik a tanár úr? - A Gál-lakótelepen lakom egy tízes tömbben. Csendes, nyugis hely. A környezetemmel elég felületes a kapcsolatom. - Szeret Tatabányán élni? - Szeretek itt élni, hisz rengeteg ismerős, barát köt ide. Egyébként a végzett tanulóimmal is baráti kapcsolatom. - A tanár úrnak van autója? - Igen, van egy Toyota Yaris-om. Csodálatos kis ékszer... - Miért ezt a típust választotta? - A legjobb benne, hogy nem kell szerelni, és keveset fogyaszt. Nem támasztok különösebb igényt az autókkal szemben, de egy BMW-t elfogadnék. - Család? - Van egy fiam és egy lányom. A lányom 36 éves, könyvelés egy vállalatnál. A fiam 26 éves, közgazdász, a Pénzügyminisztériumban tanácsos. - A felesége mivel foglalkozik? - A feleségem is tanít. A Keriben tanírodát vezet és járműkeravillt valamint híradástechnikát tanít. Ő is közgazdász. - Üzen valamit a diákoknak? - A tanulóknak azt üzenem, hogy mindig keressék az élet értelmét, a szépet és a boldogulást. - Köszönöm az interjút. - Szívesen. Nagy Imre 10/A